

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Sila discipulo. Cap[itulum]. xciiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

Sextus.

media pars edificabat. Scđo etiā orta est famē in terra: et obligauit se populus tributis sub vſuris: sed agros et vineas vēdere cōpulsi sunt: tandem etiā filios et filias. Ter- tū autē impedimentū fuit: quod principes trāf flumē iudeis inuidētes: corrupuerunt mune- ribus quosdā de senioribus: ut neemiam oc- cideret. Qđ cum nequeret: varia enī terre- bant rumoribus: ut sic ab ope cessaret. Enī dē autē nō preualuerunt aduersus eū: quod ma- nus dñi erat cu eo. Postq̄ autē edificatus ē- mperius: quod p̄cepit neemias: ut clauderentur porte ante solis occasum: nec ante ortū ap- ren̄t. Cū autē mēses. vii. ēminet: q̄ fere totus apud iudeos solēnis ēst: cōuenientur oēs iudei in hierusalē quasi vii viuis. Līqz accepisset neemias: q̄ non haberet ignē de sublimi: traditūqz esset ei a senioribus: q̄ hieremias ppheta tpe capiuitatis hierlin abscōdisset stipites altaris et punas in in- feiorib⁹ terre i valle iosephat: iuit ad locū: et eruderato putoe inuenierunt stipites et punas atqz aqua crassā: collētesqz ea sup strūe lignoz et hostias q̄ erat sup altare: piecerūt et statim erupit ignis. Drabat enī sacerdo- tes: ionatha iehoāte: ceterisqz rindētibus: neemias qz speciale edidit orationē. De inde neemias et esdras cū pplo pcesserunt ad dedicationē muroū. Quibus oībus rite pactis neemias reversus est ad dñm suū re- gē p̄spā anno. xxii. regni ei⁹. Et post longa- eratē apud p̄fidē dormiuit in pace. Sepult⁹ iurta sepulchra regalia. Hec ex libro nee- mie: et h. macha. ii. cap. et ex alīa volumini- bus quibus supra. Hic neemias quia dies dormitiōis eius necub⁹ reperiit: esdre eius cotemporaneo merito copulatur.

De sancto Sila discipulo. Cap. xciiij.

S de. lxxij. vn⁹: ut plurimi assue- rat vn⁹ fuit et primis fribus: et vt dicit acf. xv. ab aplis dñi cu barnaba et iuda ad ecclesias gentium desti- natus. Unī autē paulus a barnaba diuinus esset: idē filias ab aplo in ministerium assu- ptus p̄dicationis officiu grā dñi plenus in stanter cōsumauit: atqz in passionibus suis xp̄m glorificas: postmodum apud mace- donia requieuit. in. idus iulij. Hic enī ep̄s corinthiōx ab aplo cōstitutus fuit: q̄ et fil- uanus fuisse a q̄busdā fert: sed fallsum ē: q̄ ille thessalonice: hic macedonie quiescit.

De scđo anacleto papa et mar. Cap. xcv.

A Macletus papa et martyris natione grec⁹ de athe- nis ex patre antiocho clemen- ti p̄imo romano p̄tifici in epi-

scopatu successit: et sedit annos. ix. mēses. ii. dies. x. De isto facit eusebi⁹ in chronicis: et dicit q̄ anacletus ip̄e ē qui et electus. Sed damalius papa i chronicis romanor̄ p̄tifici cū quas scribit hieronymo: ponit eos diuer- sos: et dicit q̄ electus fuit natōe romanus. Ana- cletus natōe grec⁹. Hic memoriam bti petri apli cōpoluit et cōstruit: fecit et alia loca vbi ep̄i recōderent sepulture. Hic a bto petro adhuc viuēte p̄sbyter ordinat⁹ ē. Hic cōstituit ut clericus nec comā nec barba nu- triat. Cōstituit etiā ut nō minus q̄ a trib⁹ ep̄is ordinaret ep̄s: et ut ordinatores clerici co- palā fieret p̄te plebe: et ut iūnicivel su- specti nō possint accusare p̄sbyterū. Hic ēt potifer oēs fideles monuit p̄eplaz: ut p̄sby- teri p̄ ceteris honorēt: dicēs q̄ deo sacrifici- cates nō debet verari: sed portari: atqz ab oib⁹ honoari: et q̄ p̄sbyteri qn sacrificat se cū testes habeat marie ep̄i: ut deo pfecte sa- crificare p̄benē. Hic fecit ordinatores duas per mēsem decēbrū: p̄sbyteros quinqz: dia- conos tres: ep̄os p̄ diuersa loca numero. vi. Qui sub nerone ipatore martyrio coronar̄. Et sepultus ē iurta corpus bti petri in vati- cano. iii. id. iulij. Et cessavit ep̄at⁹ dies. xiiij. De scđo eugenio ep̄o et socijs mar. ca. xcvi

Ageni

us epus car-
thaginē. cū
alīs plurib⁹
vit in sedo hy-
storic aphricane victor aphri-
canus dicit sub humericō re-
ge vandalor̄ arriano passus
ē. Hic humericus ad istatia
zenonis impatoris et placide auguste ecclie
carthaginē. q̄ p̄ annos. xiiii. ep̄o vacauerat
cōcessit ut fibi catholicū ep̄m ordinaret: vñ
et tūc eugenii elect⁹ ē. Qui cu in ecclia p̄di-
cet: et ab arrianis phibet nō posset. Hu-
mericus rex i ecclie foribus viros statuit: q̄ oēs catholicos ad eccliaz accedentes palis in
crinibus iactatis et cōtotis cutē cu capillis
abstrahebat. Quoz aliq̄ oculos amulerunt:
aliq̄ i ip̄o dolore defecerunt. Inde p̄secutiōe
aggrauata dirigunt catholicī ad capū vīce-
sui: ut cespites messiliū desiccaret: q̄ten⁹ sub
ardore solis deficeret. Qui magis i xp̄o io-
cūdabant. Nā et qdā manū hns arida ibidē
missus ad opa sanat⁹ est: et cu alīs opabat.
Post hec humericus catholicos diuersis
p̄sequēs penis. Iocūdum ep̄m cu pluribus
eius clericis flamis excusit: v̄oꝝ theodo-
rici fratris sui et gerlericu nepotē sui occa-
sione repta peremit. Inde oēs milites ca-
tholicos militia soluit: et dominibus eorū di-
ruptis ac substatiis cōfiscatis in insulis sar-